

ærede Krigsminister, men i al Fald af Regjeringens Organer; de have behandlet denne Agitation, som om den ingen Ting betød, og var lavet af Venstres Journalister; men Enhver, der kender den tyffe Presse, veed, at nogen egentlig Forelæstelse i venstre Journalister har den ikke, navnlig fordi den ikke kender dem; og Enhver, der kender Venstrepræsenteren her i Danmark, veed, at den ikke er saa rig, at den kan købe et eneste tyff Blad, saa det er ubegribeligt, at Nogen kan slaa sig til No dermed. I Tyskland er der en uvenlig Stemning — en mistænksom Stemning — tilstede mod os, som har gjort sig gjældende endog ved den aldeles uberettigede Anklage, som fra tyff Side er rettet mod os, som om vi stod i noget som helst Forhold til de forfalskede Dokumenter. Det er de evige uberettigede Anklager fra tyff Side, som vise, at Opmærksomheden i Europa er rettet mod os. Og hvorfor? Paa Grund af vor fuldstændig usforvarlige Forvarspolitik — det er Grunden. Derfor siger jeg, at i denne Sag gjælder det om at tage saa alvorlig fat fra alle Sider som mulig. Det, som Regjeringen vil føre os ind i, er den allerfarligste Politik, nogen Regjering har ført et lille Land ind i.

Der er selvfølgelig i den ærede Ministers Udtalelser meget Andet, der kunde give Anledning til Omtale her; men det Beste af det ligger udenfor, hvad jeg vilde berøre. Jeg vil blot gjøre opmærksom paa den ganske forbausende Tausshed, som den ærede Minister har vist, ligeoverfor de ærede Medlemmer her, som fra to forskjellige Sider med Tal og paa en meget klar og for os Alle meget oplysende Maade have paavist de finansielle Betæneligheder. Den ærede Minister svarede, at han ikke vilde spille Tiden og ikke svare; det egentlige Indhold af de Oplysninger, han gav, var visseelig ikke meget oplysende; det var Tausshed, det vilde den ærede Minister ikke svare paa. Under alle andre Forhold kan jeg begribe denne Betragtningssmaade. Under andre Forhold, i et stort Land, kan det siges, at Forvarssagen er en saa vigtig Sag, at det ikke har Noget at sige, om den koster mere eller mindre; men saaledes ere Forholdene ikke her. Vi ere i økonomisk Henseende udpinte, og staa paa alle Næringsveies Omraader saa vanskeligt som muligt; enhver uforstandig Anvendelse af de Penge, som tages ud af Skattehædernes Lomme, kan have en afgjørende Betydning, idet Staten forhindres i at virke der, hvor den skulde virke, men en saadan Situation har den ærede Minister ikke overtænkt, og det økonomiske Spørgsmaal har han ikke overtænkt.

Der blev en Gang spurgt om, og den ærede sidste Taler rettede ogsaa Spørgsmaal om, hvad Militarisme var. Jeg vil ikke komme nærmere ind paa en Definition deraf; men da den ærede sidste Taler har givet et Bidrag til Militarismens Forklaring, saa vil jeg ogsaa give et Par Bidrag dertil. Naar f. Ex. den ærede Minister i Anledning af en Bemærkning fra en Landssthingsmand om, at Forslaget ikke kostede 80, men 100 Millioner Kroner, sagde: Det skal jeg ikke nærmere komme ind paa, det er mig ganske uvæsentligt, om det er 20 Millioner mere eller mindre, saa er det Militarisme, saaledes kan man kun tænke sig Militarismen. At 20 Millioner for et lille Land, hvis hele Budget er aarlig 50 Millioner, er uvæsentligt, at altsaa omtrent det halve Budget er for den overlegne militaristiske Betragtningssmaade ingen Ting, det vil jeg indrømme, men for enhver civil Betragtningssmaade er det overmaade meget. Jeg skal for at den ærede Minister ikke skal mene, at han er gjort uret, oplæse hvad han siger: „Naar de Herrer vilde bringe de 80 Millioner op til 100 Millioner, saa skal jeg ikke udtale mig derom, blandt Andet fordi jeg anser det for mindre væsentligt.“ Det andet Exempel paa Militarisme har den ærede Minister selv givet her i Salen, idet han sagde, at Staten aldrig havde takket Militæretaten for, at den havde overladt Staten Demarkationslinien her ved Skjebenhavn. Se, det er ægte Militarisme. Den ærede Minister har ikke Begreb om, at Militæretaten er en Afdeling, en Branche af Statens Administration, naar han siger: vi og Staten. Militæretaten har overladt Staten Demarkationslinien, og Staten bør takke Militæretaten, fordi den har foræret dem disse Millioner. Jeg kan ikke tro, at den ærede Ministers militære og økonomiske Opfattelse skulde i Virkeligheden være saa — jeg veed ikke hvad jeg skal kalde det — mærkbar, at han for Alvor tror, at fordi man tager den ene Million af Militæretatens Lomme og lægger den i Statens, saa er det to Millioner. Jeg tror ikke, at den ærede Minister for Alvor mener det. Nei, naar man tager en Million af Krigsministerens Lomme og lader den gaa over i Finansministerens Lomme, saa er der ingen Ting i Krigsministerens Lomme — ja, hvis der var kommet en Fæstning i Stedet for — men foreløbig er han uden Noget i Lommen. Ja, selv om man flyttede denne Million igen, og lod den gaa gennem alle Ministerier, og tilsidst atter lod den komme ind i Krigsministeriets Kasse, saa er det ikke syv Gange een Million, men det er den samme